

ദൈവം ഉണ്ടോ?
ഉണ്ട്, കാരണം ...

“ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഒന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല”

മഴക്കു അപ്പനുണ്ടോ?
അല്ല, മഞ്ഞുതുള്ളികളെ ജനിപ്പിച്ചതാർ?
ആരുടെ ഗർഭത്തിൽ നിന്നു ഹിമം പുറപ്പെടുന്നു?
ആകാശത്തിലെ നീഹാരത്തെ ആർ പ്രസവിക്കുന്നു?
(ഇയ്യോബ് 38:28, 29).

ദൈവം ഉണ്ട് എന്ന തെളിവുകളിലെ ഏറ്റവും വ്യക്തമായതു എല്ലാ ഫലത്തിനും ഒരു കാരണമുണ്ട് എന്നതാണ്, അതു യുക്തി സഹജമായി കാരണമില്ലാത്ത കാരണത്തിലേക്കാണ് നമ്മെ നയിക്കുന്നത്.¹

പറഞ്ഞതായ വാദം

“ദേവന്മാരിൽ,” വിശ്വസിക്കുവാൻ മൂന്നു കാരണങ്ങൾ ഗ്രീക്ക് തത്വജ്ഞാനി ആയിരുന്ന പ്ലാറ്റോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ “ആദ്യം പറഞ്ഞത്” “ഭൂമിയും, സൂര്യനും, നക്ഷത്രങ്ങളും പ്രപഞ്ചവുമാണ്.” അവൻ പറഞ്ഞു, “ദേവന്മാർ,” “സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നു.”² എന്നാണ് ജോസെഫ് അഡീസൻ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 19 സംഗീതമാക്കിയപ്പോൾ കരയിൽ ജീവിക്കുന്നവയെല്ലാം “മഹത്വം വർണ്ണിക്കുന്നു”:

അവ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു എന്നേക്കും പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു
നമ്മെ ഉണ്ടാക്കിയ കരങ്ങൾ ദൈവികമാണ്.³

എന്തുകൊണ്ടാണ് ചന്ദ്രൻ ഉണ്ടാക്കിയത്? അമേരിക്കൻ ബഹിരാകാശ

യാത്രികരായ നെയിൽ ആർമ്സ്ട്രോങ്ങും എഡ്വിൻ ആൽഡ്രിനും 1969, ജൂലായ് 2-ൽ, 48.5 പൗണ്ട് ലൂണാർ വസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയിരുന്നത് (1) നന്നായി - കൊത്തിയെടുത്ത ഇഗ്നേയസ് പാറ, (2) പകുതി - മിനുസപ്പെടുത്തിയ ഇഗ്നേയസ് പാറ, (3) ഭ്രബഷ്യ (കോണാകൃതിയിലുള്ള പാറകൾ സിമന്റു കൊണ്ടു യോജിപ്പിച്ചത്), (4) ഫൈൻസ് (ചെറിയ വസ്തുക്കൾ). ഈ സാമ്പിളുകൾ തരം തിരിച്ചു പരിശോധിച്ചു അതിൽ പതിനാറു ഭൗമിക മൂലകങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ മുഖ്യമായവ ടൈറ്റാനിയം, സിലിക്കോൺ, അലൂമിനിയം, ഇരുമ്പ്, മഗ്നേഷ്യം, കാൽസ്യം, സോഡിയം, പൊട്ടാസ്യം എന്നിവയാണ്. ചന്ദ്രൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു യഥാർത്ഥ വസ്തുക്കൊണ്ടാണ്, ഭൂമിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിട്ടല്ല. അതിന്റെ കാരണം പറയുന്നതു ഒരു വസ്തുവും കാരണമില്ലാതെ ഉണ്ടാവുന്നില്ല എന്നാണ്. ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഒന്നും ഉണ്ടാവുന്നില്ല.

ട്രാക്കിലിറ്റി കടലിലുള്ള ലൂണാർ പാറയിൽ *പരുന്ത്* വന്നിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വിവേകമുള്ള ആളുകൾ അതു യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നു കരുതും, യാഥാർത്ഥ്യം കാരണത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ചന്ദ്രൻ യഥാർത്ഥ വസ്തു ഉൾപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽ, അത് ഇറങ്ങാവുന്ന ഉറപ്പുള്ള പ്രതലവും, ഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടു വരാവുന്നതുമാണെങ്കിൽ അതുണ്ടാക്കിയ നിർമ്മാതാവിനെ കരുതാം. ചന്ദ്രനെ ഉണ്ടാക്കിയ ആൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നോ, എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടായി എന്നോ ചന്ദ്രനിൽ പോയവർ പരിശോധിച്ചില്ല. ഉണ്ടാക്കിയവരുടെ പരിമിതിയില്ലായ്മയെ ഒരാൾ കരുതുന്നില്ലെങ്കിൽ, എവിടെയോ അതുണ്ടാക്കിയ ഒരാൾ ഉണ്ടെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ആൾ ഇല്ലെന്നു കരുതും. ഇവിടെ നിർമ്മിക്കാത്ത ഒരു നിർമ്മാതാവിനെ അതുകൊണ്ട് കാരണമാക്കുന്നു.

നിർമ്മാതാവിനെ ഉണ്ടാക്കിയതല്ലെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും, അതിനർത്ഥം അവൻ നിത്യനാണ് - അവനു, ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള കഴിവു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, അവൻ സ്വതന്ത്രനായിരിക്കണം, സ്വയം - കഴിവു അടങ്ങുന്നവനും ആയിരിക്കും. അപ്പോൾ, പിന്നെ, ചന്ദ്രന്റെ നിലനില്പ് തന്നെ ഒരു സ്വതന്ത്രനും, നിത്യനുമായ നിർമ്മാതാവിനെയാണ് വിലയിരുത്തുന്നത്.

അത്തരം ചന്ദ്രൻ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കൾ പ്രകൃതി ഭവനത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നു പല ആളുകളും കരുതുന്നു. ഓരോ ഭവനവും ചമപ്പാൻ ആരെങ്കിലും വേണം, അതുകൊണ്ട് എല്ലാം ചമച്ചതു ദൈവം ആകുന്നു (നോക്കുക എബ്രായർ 3:4). നിർമ്മാതാവു അവിടെ ഉണ്ടോ എന്നു ഒരാൾ നോക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല കാരണം അവന്റെ കൈവേല അവന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചഭവനം ആകുന്ന, ലോക സൃഷ്ടി, “ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും,” മനസ്സിലാക്കാം. ഇതു അവിശ്വാസികൾ പ്രതിരോധമോ ഒഴികഴിവോ നല്കുന്നില്ല (റോമർ 1:19, 20).

ചന്ദ്രൻ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഒരു നിർമ്മാതാവുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ശൂന്യാകാശത്തിലെ ചലനം, ചലിപ്പിക്കുന്ന ആളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, പരിമിതിയില്ലാത്ത ഒന്നിലധികം ചലിപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടെന്നു വാദിച്ചില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ, ആ ചലനം തുടങ്ങുവാൻ സഹായി

ഇല്ലാതെ ചലിപ്പിക്കുന്ന ആൾ കാണും. വസ്തുക്കളെ അതിന്റെ ശക്തിയോടെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ സ്വയം - മതിയായ ഒരാളുണ്ടെന്നു വരുന്നു. കൂടാതെ, അത് ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു തുടങ്ങിയതല്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ ചലിക്കുവാനുള്ള തുടക്കത്തിനു നിത്യമായി ചലിപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾ വേണം. എത്ര സ്വയം - മതിയായ നിത്യമായ ചലിപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടോ യാലാണ് അതു നടക്കുക എന്നതു യുക്തി സഹജമല്ല. എന്നാൽ അതു ചുരുങ്ങിയതു ഒരാളെ ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നു. അതിൽ കൂടുതലായി, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഐക്യം സ്പഷ്ടമായി, സൂചിപ്പിക്കുന്നതു ഒരാൾ മാത്രം എന്നാണ്. “മോശമായി ഭരിക്കുന്നതു ലോകം നിരസിക്കും; ‘അനേകരുടെ ഭരണം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും; ഒരു ഭരണാധികാരി ആകണം.’”⁴

വാദം നിഷേധിച്ചു

“ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നും ഒന്നും വരുന്നില്ല” - എന്ന പുരാതന ചൊല്ല് - ഭൂമിയും മനുഷ്യനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു - പഠിച്ച ചിലർ പറയുന്നതു ഭൂമിയും മനുഷ്യനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ല എന്നാണ്. സയൻസ് പ്രൊഫസറായ ഫ്രെഡ് ഹോയിൽ കെയിംബ്രിഡ്ജിലെ സെന്റ് ജോൺസ് കോളേജിലെ പ്രൊഫസർ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതു പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആരംഭ മാതാവു (ഹൈഡ്രജൻ വാതകം) ഒന്നുമല്ല എന്നാണ്. അതിനെ നിത്യമായ എമർജെൻ്റീസം എന്നാണ് വിളിച്ചത്.⁵ മറ്റൊരു പഠിച്ച തത്വജ്ഞാനി, അർതർ സ്കോപ്പ്ലന്റ് (1788-1860), സംസാരിച്ചത് “ബ്ലൈസ് വിൽ” ആണ് പ്രപഞ്ചത്തെ നേരിട്ട് ഉണ്ടാക്കിയത് എന്നാണ്,⁶ ഹെൻറി ബെർഗ്സൺ (1859-1941) “അബോധാവസ്ഥയിലുള്ള ബുദ്ധിയാൽ സൃഷ്ടിപരമായ രൂപാന്തരം നടന്നതാണ് എന്നു പറയുന്നു.”⁷ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ പ്രയോഗം “ബോധമുള്ള മനസ്സില്ലായ്മ” ക്ക് എന്നാണ്; മനസ്സിൽ ദൈവം ഇല്ലാത്തവർ ഏതുവരെ പോകും എന്നു അവയുടെ ഉപയോഗം തെളിയിക്കുന്നു.

“ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നു ഒന്നും വരുന്നില്ല.” എന്ന ആകസിയോമിൽ നിന്നു ശക്തി സംഭരിക്കുവാൻ സ്കോട്ട്ലന്റ് തത്വചിന്തകനായിരുന്ന ഡേവിഡ് ഹ്യൂം (1711-76) തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പ്രകൃതിയുടെ ഉത്ഭവത്തിനു ഒരു കാരണം ഉള്ളതായി അതു കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഹ്യൂം അതിശയിച്ചു അതിനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് “ദാറ്റ് ഇംപയസ് മാക്സിം ഓഫ് ഏൻഷ്യന്റ് ഫിലോസഫി,” അയാൾ അതിനെ വിവേചിച്ചു, ആ തത്വചിന്തയെ വിലയിരുത്തി പറഞ്ഞത്, “ഏതും ഏതിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാം” - “ഏറ്റവും അധികം വിസമ്മതിക്കൽ ഊഹാപോഹത്തിനു സാധ്യതയുണ്ട്.”⁸ എങ്ങനെയായാലും, ഒരിക്കൽ വിവേചിച്ചു കൊണ്ടു ഹ്യൂം പറഞ്ഞു, “എല്ലാ ശാസ്ത്രവും അസന്നിഗ്ധമായി, ഒരു ബുദ്ധിമാനായ കാരണഭൂതനെ” സൂചിപ്പിക്കുന്നു.⁹

ഹ്യൂമിന്റെ വിവേചനത്തെക്കുറിച്ചു 1770-ൽ ഡ പ്രൊഫസർ ബിയാറ്റീ, മാരിച്ചൽ കോളേജ് അസേർഡീൻ, എഴുതി: “അതുകൊണ്ടു, നാം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതു ഇതു ആക സ്സിയ ക്കാം [എന്തുണ്ടായാലും പിന്നിൽ ഒരു കാരണം ഉണ്ട്], അതു സാമാന്യ ബുദ്ധിയുള്ളവർ, ശരിയായി ചിന്തിച്ചാൽ സത്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കണം,

കാരണം അതു തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നതുകൊണ്ടല്ല, തെളിവു കൂടാതെ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് പ്രപഞ്ച നിയമങ്ങൾ. അതിന്റെ എതിരെ നോക്കുക എന്നതു തികച്ചും തലതിരിഞ്ഞും, അസാധ്യവും, അസീകാര്യവുമാകും.”¹⁰ തെറ്റുകളെത്തുന്ന ഒരാൾക്കു കഠിന ശ്രമങ്ങൾക്കു ശേഷവും, മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ച ഒരു ചെറിയ വീടിനോ, അല്ല പ്രകൃതിയുടെ വലിയ ഭവനമായ വീടായാലും അതിനു ഒരു നിർമ്മാതാവു ഉണ്ടായിരുന്നു.

അനുഭവ പ്രദർശനവും ശുദ്ധമായ വിവേചനവും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുന്നതിൽ പ്രസിദ്ധനാണ് ഡേവിഡ് ഹ്യൂം. ഒരു ബോൾ മറ്റൊന്നിൽ പതിക്കുമ്പോൾ അത് ചലിക്കുന്നു ആ സംഭവം കണ്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ, വിവേചനത്തിൽ മാത്രം, അവനു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നത്, കാരണത്തെ മാത്രം വിവരിക്കുന്നു. ഉള്ളതെല്ലാം ഒരു കാരണത്താൽ ഉളവാതെന്ന പ്രസ്താവനയിൽ തെറ്റുകാണിക്കുവാനാണ് ഹ്യൂം ശ്രമിച്ചത്.

ഹ്യൂം പറഞ്ഞു, “ഒരു സംഭവത്തെ തുടർന്നുള്ള മറ്റൊരു സംഭവം; ഏതൊരു ഫലവും കാരണത്തെ തുടർന്നു ഉണ്ടായി എന്നു സീകരിക്കുവാൻ മനസ്സിനു കഴിയുന്നു. സാധ്യതയുള്ളവയെല്ലാം, ചുരുങ്ങിയതു മറ്റൊ ഫിസിക്കൽ അർത്ഥത്തിൽ.”¹¹ അവൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു, “അതുകൊണ്ടു, വേർപാട്, ആരംഭം മുതൽ ഉള്ളതിനെല്ലാം കാരണം എല്ലാം തന്നെ സാധ്യതയുള്ള രീതിയിൽ വ്യക്തമായി സങ്കല്പിക്കാം.”¹²

സൈദ്ധാന്തികമായി, രണ്ടാമത്തെ ബോളിനെ ഊഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും, ശക്തി ലഭിച്ച ഉടനെ അതിനു ചലിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതു അർത്ഥശൂന്യമാകും. അതുപോലെ, സൈദ്ധാന്തികമായി, പ്രപഞ്ചം കാരണം ഇല്ലാതെ ഉണ്ടായി എന്നു ഊഹിക്കാം, പക്ഷെ ആ ആശയം അർത്ഥ രഹിതം ആയിരിക്കും. ഹ്യൂമിന്റെ സാങ്കേതികമായ വാദം അടിസ്ഥാന രഹിതമാണ്, അതു ദൈവം ഉണ്ട് എന്ന വാദത്തെ പ്രബലമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് പൗലോസിന്റെ യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലെ ഒരു മാതൃക അവന്റെ മുന്നറിയിപ്പിലുണ്ട്: “തത്വജ്ഞാനവും വെറും വഞ്ചനയുംകൊണ്ട് ആരും നിങ്ങളെ കവർന്നു കളയാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ. അത് മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായത്തിന് ഒത്തവണ്ണം ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്ക് ഒത്തവണ്ണം അല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിന് ഒത്തവണ്ണം ഉള്ളതല്ല” (കൊലൊസ്യർ 2:8).

ഇതേ രീതിയിലുള്ള യുക്തി കൊണ്ടു ദൈവം ഉണ്ട് എന്നു തെളിയിക്കാവുന്നതല്ല കാരണം ദത്തെടുത്തു ദൈവം ഇല്ല എന്നു എപ്പോഴും തെളിയിക്കുന്നതു വിലക്കുകയുമാകാം; അവൻ ഉണ്ട് എന്നത് ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതാണ്! ഈ വിവേചനം അപ്പോൾ, ഒരു ഇംപാസേ ആകും ഇതിനുള്ള ഏക പരിഹാരം ഫലവും കാരണവും ആണ്. “ധാർമ്മിക വിവേചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മനുഷ്യന്റെ ഭൂരിഭാഗം അറിവാണു്, അവ മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളുടെയും പെരുമാറ്റത്തിന്റേയും ഉറവിടമാകുന്നു.”¹³ അതുകൊണ്ടു, ബുദ്ധിപരവും, വിശദീകരണാത്മകവും, ബൈയാസ്ഡ് മനസ്സിനു ദൈവം ഉണ്ട് എന്നത് അസാധാരണമായി തോന്നുകയും വാദിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ആദ്യം ചലിപ്പിക്കുന്നവനെക്കുറിച്ചു പ്ലാറ്റോ എഴുതി, സ്വയമായി അദ്ദേഹം ചലിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നുതിനു മുൻപു ഒൻപതുവീധത്തിലുള്ള ചലനത്തെക്കുറിച്ചു എഴുതിയതു, പുകഴ്ത്തിക്കൊണ്ടാണ് “മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ പതിനായിരം പ്രാവശ്യം ഉയർന്നതാണ്” കാരണം - “സ്വയം - ചലിക്കുവാൻ” - “ചലനത്തിന്റെ ആരംഭം ആകണം.”¹⁴

“ആയിരക്കണക്കിനും പതിനായിരക്കണക്കിനും ഘടകങ്ങൾ” പിന്നീട് ചലിക്കുവാൻ ഉണ്ടായേക്കാം, “ചലനത്തിലെ ആരംഭമായി” “സ്വയം ചലിക്കുന്ന തത്വം” ആവശ്യമാണെന്നു പ്ലാറ്റോ പറഞ്ഞു. പരിധിയില്ലാതെ ചലിക്കുന്നവയുടെ കുറഞ്ഞുവരൽ നിലനിർത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നു അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. (അതായതു, ഒരാൾ പുറകോട്ട് ചലനക്കണ്ണിയിൽ കൂടെ നോക്കുമ്പോൾ, അയാൾ ക്രമേണ കാണുന്നത് ഒന്നു കൊണ്ടും ചലിപ്പിക്കാതെ, ഇളകുന്ന ഒന്നിനെയാണ്.) അരിസ്റ്റോട്ടിലും ഇതേ യുക്തി കണ്ടെത്തിയത് കാണിക്കുന്നത്, ആദ്യം ചലിപ്പിക്കുന്നത് നിത്യമാകണം. “നിത്യമായ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ ഉണ്ടാകലുമില്ല; കാരണം ആയി തീരുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം, അതായത് വസ്തുക്കൾ വരേണ്ടതായതും; ഇതിൽ വരുന്ന അവസാനത്തെ അംഗം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതുമാണ്, കാരണം പരമ്പര തുടങ്ങേണ്ടത് ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽനിന്നാണ്, കാരണം ഒന്നും ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നും വരുന്നില്ല.”¹⁵

ഹ്യൂം തന്റെ വാദം ഊന്നി താൻ ആണ് അതു “കണ്ടുപിടിച്ചതു,” എന്നവകാശപ്പെടുകയും¹⁶ പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്റെ നിലപാടിൽ നിന്നു പുറം തിരിയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എഴുതി,

നാം ഒരു വീട് കാണുകയാണെങ്കിൽ, ... ഉറപ്പോടു കൂടെ, നാം വിചാരിക്കും, അതിനു ഒരു എഞ്ചിനീയറോ, നിർമ്മാതാവോ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കും; ... എന്നാൽ തീർച്ചയായും അതു ഉറപ്പിക്കുകയില്ല, പ്രപഞ്ചത്തെ ഒരു വീടിനോടു ഉപമിക്കാം. തീർച്ചയായും അതിനും ഒരു കാരണം ഉണ്ടെന്നു വ്യക്തം, അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ പൂർണ്ണമായും തികവുള്ളതുമാണ്. ഡിസ്സി മിലിറ്റഡ് ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്കു ഏറ്റുവന്നാൽ അതു അതുപോലെ ഒരു കാരണമുണ്ടെന്നു ഊഹിക്കുകയാകാം, ...¹⁷

എങ്ങനെയാവാലും, തന്റെ പുറം തിരിയലിനു യോഗ്യമായി പറഞ്ഞു “അത്തരം വ്യക്തി ജീവിക്കുന്നതു ആവശ്യമെന്നു” ഒരാൾക്കു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. “സാധ്യതയുള്ള എല്ലാ ഫലങ്ങളുടേയും കാരണം ഒരു വ്യക്തി ആണെന്നു ഒരാൾ സമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ,” പിന്നെ എല്ലാ വാദവും കാരണം അവകാശപ്പെടുന്നതാവും ലോകം സർവ്വത്ര - മതിയായ കാരണത്തിൽ നിന്നും ഉള്ളതാണെന്നു ജെർമ്മൻ തത്വചിന്തകനായ ഇമാനുവേൽ കാന്ത് (1724-1804) പറയുകയുണ്ടായി. “സർവ്വ - പര്യാപ്ത ആവശ്യകാരണം,” “സ്വയമായി നില്ക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ വരുന്നതു അതിനാൽ നിലനില്ക്കേണ്ടതു ആവശ്യമായി വരുന്നു.”¹⁸

അതുകൊണ്ടു ആ “സ്വയ - പര്യാപ്ത ആവശ്യകാരണം” “സ്വയ

മായി നിലനില്ക്കുന്നതു” ആവശ്യമായതിനെ നേരിടേണ്ട ദിവസം വരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അതു നീട്ടി വെച്ചു. അത് എങ്ങനെ “ആവശ്യവും കാരണവും” ആയി അങ്ങനെ യോജിക്കുമെന്നു ഒരാൾ സംശയിച്ചു പോകും. അവസാനമായി അത് അദ്ദേഹം “റെഗുലേറ്ററി പ്രിൻസിപ്പിൾ” ആയി തരം താഴ്ത്തി. “സർവ്വ - പര്യാപ്ത കാരണവുമായി യോജിക്കുന്നു.”

വിവിധ തരത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവേചിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും ... “തികച്ചും ആവശ്യത്തിന്കീഴിലാണ് നാം; അടിക്കടി വിശ്വാസത്തോടും ഭദ്രതയോടും വീക്ഷിക്കുവാനും.”¹⁹ ഹ്യൂം അദ്ദേഹത്തെ “സംശയാലു,” എന്നു വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, “അതാണ് നല്ല വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയാകുവാൻ ആദ്യത്തേതും ആവശ്യമായതുമത്രെ.”²⁰ തർക്കത്തിനായി ഒരു ബുദ്ധിയുള്ള മനസ്സു സമയം പാഴാക്കുന്നതിനെ, അയാൾ പറഞ്ഞു, “അവസാനം, വാക്കുകളാലും, ഏതൊരു ചുരുങ്ങിയ തീരുമാനവും സമ്മതിക്കത്തക്കതായി ഇല്ല.”²¹ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ നില്പാത്തതുകൊണ്ടു, അയാൾ അവസാനം നിർമ്മലമായ മതം “മുഖ്യമായ, ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആശ്വാസം; എല്ലാ നിർഭാഗ്യത്തിനെതിരായുമാണ്, അക്രമണ മദ്ധ്യേ ഉള്ള മുഖ്യ തുണയും ആണ്. ഏറ്റവും യോജിക്കാവുന്നതു, മനുഷ്യ സങ്കല്പം പറയുന്നതു യഥാർത്ഥ ദൈവ ശാസ്ത്രം ആകണം.”²² ഹ്യൂം കർശനമായി, സംശയം വെച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നില്ല. (ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്നും ചിലതു വന്നു) എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു അർത്ഥശൂന്യമാണ്. ഇമ്മാനുവേൽ കാന്ത് ഹ്യൂമിന്റെ വിവേചനത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു “തികച്ചും ആവശ്യമായും ഉണ്ടാകേണ്ട വ്യക്തി”²³ എന്നാണ്.

തെറ്റിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആശയവുമായി തർക്കിച്ചു പോകുവാൻ കാന്ത് തയ്യാറായിട്ടില്ല, പിന്നീട് - “വിശ്വാസത്താൽ”²⁴ - അദ്ദേഹം “ആരംഭ വ്യക്തിയായി” “അവൻ” എല്ലാം - അറിയുന്നവനായി, അതെ, സർവ്വ - ശക്തിയുള്ളവൻ, എല്ലാം - നല്ല നിത്യവും, സർവ്വ വ്യാപിയുമായവൻ എന്നു പറയുകയുണ്ടായി.²⁵

അതുപോലെ, ഹ്യൂം, ശക്തമല്ലാത്ത, തണുത്ത, കർശനമായ വിവേചനം (പ്രതിരോധിക്കാനാവാത്ത എന്നാൽ അപ്രായോഗികവും തെറ്റിലേക്കു നയിക്കുന്നതും) ആയ രീതിയിൽ പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങൾ”²⁶ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് “നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൈവിക വസ്തു.”²⁷

വാൾട്ടർ കാഹ്ലമാൻ ഹ്യൂമും കാന്തും നേരത്തെ പറഞ്ഞതിനോടു യോജിച്ചു അതേ വിവേചനം നടത്തി പറഞ്ഞു, “ബീയിങ്ങ്” എന്ന നാമത്തെ “ആവശ്യം” എന്ന അഡ്ജെക്റ്റീവ് കൊണ്ടു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല കാരണം അതു “ഇല്ലിസിറ്റ് കൺജങ്ഷൻ” ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്ങനെയായാലും, പിന്നീട് ഹ്യൂം നടത്തിയ വിവേചനം “മുഴുവനും വാക്കുകൾ”²⁸ കാത്തു ദൈവത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, കാഹ്ലമാൻ നിരസിക്കയാണ് ചെയ്തത്.²⁹

കാൻ്റ് വാദിച്ചത് “കാരണമുണ്ടാകണം എന്ന തത്വത്തിനു അർത്ഥമില്ല ... അർത്ഥമുള്ള ലോകത്തിലൊഴിച്ചു,”³⁰ കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ നാം അവിടെയാണ്, അർത്ഥമുള്ള ലോകത്തിൽ നാം കണക്കുകൊടുക്കേണ്ടവരാണ്. “അറിയ - ഘെട്ടുന്ന കോസ്മോളജിക്കൽ തെളിവു, അതുകൊണ്ട് വെറും ആശയങ്ങളിലുള്ള ഓൻറ്റോളോജിക്കൽ പ്രൂഫിലാണ്,”³¹ അദ്ദേഹം എഴുതി, “നിർമ്മല ആശയങ്ങളുടെ മദ്ധ്യം” അന്വേഷിക്കുവാൻ ഒരാൾ അനുഭവം ഉപേക്ഷിക്കണം, അതു, “തികച്ചും ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആവശ്യകത നിബന്ധനകളോടെ ഉൾപ്പെടുന്നു.”

പിന്നെ, കാൻ്റ് മെത്തേഡിക്കലി കാണിക്കുവാൻ “ഒരു കൂട്ടം” ഊഹാപോഹങ്ങൾ “കോസ്മോളജിക്കൽ പ്രൂഫിൽ” അദ്ദേഹം തന്റെ മനസ്സുമാറ്റിയതായി കാണുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “സാധ്യമായ എല്ലാ ഫലങ്ങളുടേയും കാരണമായി സേവിക്കാവുന്ന മുഴുവനും മതിയായ ഒരു വ്യക്തി ഉണ്ടെന്നു സമ്മതംകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”³²

ഉപസംഹാരം

ചന്ദ്രൻ ഉണ്ടെന്നതു, ഒരു നിർമ്മാതാവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ ചലനം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു ഒരു ചലിപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തി ഉണ്ടെന്നുമാണ്. യുക്തി പറയുന്നത് ഈ നിർമ്മാതാവു/ചലിപ്പിക്കുന്ന ആൾ സ്വതന്ത്രനും നിത്യനും ആയിരിക്കണം.

കുറിപ്പുകൾ

¹സാധാരണ, ഈ വിവേചനത്തെ വിളിക്കുന്നത് “ദ കോസ്മോളജിക്കൽ ആർഗ്യുമെന്റ്,” എന്നാണ്. എന്നാൽ അതിലെ ഉള്ളടക്കം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു “കാരണത്തിൽ നിന്നുള്ള വാദം” എന്നു വിളിക്കണം. “കോസ്മോളജിക്കൽ” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമായ ക്രമത്തിനു വേണ്ട എന്നതു കാരണത്തിൽ നിന്നുള്ള എന്ന വാദവുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. *കോസ്മിയോ* എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണ് “കോസ്മോളജിക്കൽ” എന്ന വാക്ക് വന്നത്, അർത്ഥം ഏർപ്പെടുത്തുക, ക്രമത്തിലാക്കുക എന്നാണ്. പ്രപഞ്ചം ക്രമത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ദൈവം ഉണ്ട് എന്ന സാധ്യവായ വാദം തെളിയിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു കാസാലിറ്റിക്കുള്ള വാദമല്ല. ²പ്ലാറ്റോ, *ദ വർക്സ് ഓഫ് പ്ലാറ്റോ*, ബുക്ക് എക്സ്. ലാസ്, ട്രാൻസ്. ബി.ലോവെറ്റ് (ന്യൂയോർക്ക്: ഡയൽ പ്രെസ്, എൻ.ഡി.), 453. ³ജോസഫ് അഡിസൺ, “ദ സ്പേഷ്യസ് ഫർണമെന്റ് ഓൺ ഹൈ” *സോങ്സ് ഓഫ് ഫെയിത്ത് ആന്റ് പ്രെയിസ്*, കോമ്പ്. ആന്റ് എഡ്. ആൾട്ടൺ എച്ച്. ഹോവാർഡ് (വെസ്റ്റ് മോൺറോ, എൽഏ:: ഹോവാർഡ് പബ്ലിഷിങ് കമ്പനി, 1994). ⁴ജി. ആർ. ജി. മുരേ, എഡ്., *അരിസ്റ്റോട്ടിൽ* (ന്യൂയോർക്ക്: ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രെസ്, 1964), 173. ⁵ജെയിംസ് ഒലിവെർ ബസെൽ ജൂനിയർ., *എ സിസ്റ്റമാറ്റിക് തിയോളജി ഓഫ് ദ ക്രിസ്റ്റൻ റിലീജിയൻ* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: സോൺഡർ വാൻ പബ്ലിഷിങ് ഹൗസ്, 1962), 1:82. ⁶ഇബിഡ്., 1:84. ⁷ഇബിഡ്., 1:85. ⁸ഡേവിഡ് ഹ്യൂം, “ആൻ എൻക്വയറി കൺസേണിങ്ങ് ഹ്യൂമൻ അണ്ടർസ്റ്റാൻഡിങ്ങ്,” *ഇൻ ഹ്യൂം സൈലക്ഷൻസ്*, എഡ്. ചാൾസ് ഡബ്ലിയു. ഹെന്റൽ

ജൂനിയർ. (ന്യൂയോർക്ക്: ചാൾസ് സ്ക്രിബ്നേഴ്സ് സൺസ്, 1955), 191, 192 എൻ.
⁹ഹ്യൂം, “ദ ഡയലോഗ്സ് കൺസേണിങ്ങ് നാച്ചുറൽ റിലീജിയൻ,” *ഇൻ സൈല ക്ഷൻസ്*, 385. ¹⁰ജെയിംസ് ബിയാറ്റി, *ആൻ എസ്റ്റബ്ലിഷ്ഡ് ഓൺ ദ നേച്ചർ ആന്റ് ഇമ്മ്യൂട്ട ബിലിറ്റി ഓഫ് ട്രൂത്ത്: ഇൻ ഒപ്പോസിഷൻ ടു സോഫിസ്റ്റിക് ആന്റ് സ്കെപ്റ്റിസിസം* (എഡിൻ ബറോ, സ്കോട്ട്ലന്റ്: എ. കിൽ കെയിഡ് ആന്റ് ജെ. ബെൽ, 1770), 111.

¹¹ഡേവിഡ് ഹ്യൂം, “ആൻ അബ്സ്ട്രാക്റ്റ് ഓഫ് എ ട്രീറ്റ്സിസ് ഓഫ് എ ടീറ്റ്റ്റ് റൂസ് ഓഫ് ഹ്യൂമൻ നേച്ചർ,” ഇൻ *ആൻ എൻക്വയറി കൺസേണിങ്ങ് ഹ്യൂമൻ അണ്ടർസ്റ്റാൻഡിങ്ങ്*, എഡ്. ചാൾസ് ഡബ്ലിയു. ഹെൻഡൽ ജൂനിയർ. (ഇൻഡ്യാ നാപോളിസ്: ലിബറൽ ആർട്ട്സ് പ്രെസ് ഡിവിഷൻ ഓഫ് ദ ബോബ്സ് - മെ റിൽ കമ്പനി., 1955), 188. ¹²ഹ്യൂം, “ദ ട്രേഷർ ഓഫ് ഹ്യൂമൻ നേച്ചർ,” *ഇൻ സൈലക്ഷൻസ്*, 29. ¹³ഹ്യൂം, “എൻക്വയറി,” 192. ¹⁴പ്ലാറ്റോ, *പ്ലാറ്റോ സൈലക്ഷൻസ്*, എഡ്. റാഫേൽ ഡിമോസ് (ന്യൂയോർക്ക്: ചാൾസ് സ്ക്രിബ്നേഴ്സ് സൺസ്, 1927), 429-30. ¹⁵അരിസ്റ്റോട്ടിൽ, *മെറ്റാഫിസിക്സ്*, കോട്ടഡ് ഇൻ ജോൺ ഫിക്, എഡ്., *ക്ലാസിക്സൽ ആന്റ് കോൺടെമ്പററി റീഡിങ്സ് ഇൻ ദ ഫിലോസഫി ഓഫ് റിലീജിയൻ* (ഇംഗിൾ വുഡ് ക്ലിഫ്സ്, എൻ ജെ.: പ്രെന്റിസ് - ഹാൾ, 1965), 467. ¹⁶ഹ്യൂം, “അബ്സ്ട്രാക്റ്റ്,” 198. ¹⁷ഹ്യൂം, “ഡയലോഗ്സ്,” 304. ¹⁸ഇമ്മാനുവേൽ കാന്റ്, *കാന്റ് സൈലക്ഷൻസ്*, എഡ്. തെയോഡർ മേയർ ഗ്രീൻ (ന്യൂയോർക്ക്: ചാൾസ് സ്ക്രിബ്നേഴ്സ് സൺസ്, 1957), 258. ¹⁹ഹ്യൂം, “ഡയലോഗ്സ്,” 390 എൻ. ²⁰ഇബിഡ്., 401.

²¹ഇബിഡ്., 390 എൻ. ²²ഇബിഡ്., 397. ²³ഇമ്മാനുവേൽ കാന്റ്, “ക്രിട്ടിക് ഓഫ് പ്യൂയർ റീസൺ,” *ഇൻകാന്റ് സൈലക്ഷൻസ്*, എഡ്. തെയോഡർ മേയർ ഗ്രീൻ (ന്യൂയോർക്ക്: ചാൾസ് സ്ക്രിബ്നേഴ്സ്, 1957), 244. (എഫ്സിസ് ഹിസ്.) ²⁴ഇമ്മാനുവേൽ കാന്റ്, “ക്രിട്ടിക് ഓഫ് ജഡ്ജ്മെന്റ്,” *ഇൻ കാന്റ് സൈലക്ഷൻസ്*, എഡ്. തെയോഡർ മേയർഗ്രീൻ (ന്യൂയോർക്ക്: ചാൾസ് സ്ക്രിബ്നേഴ്സ് സൺസ്, 1957), 525. ²⁵ഇബിഡ്., 509. ²⁶ഹ്യൂം, “ഡയലോഗ്സ്,” 390. ²⁷ഇബിഡ്., 401. ²⁸ഇബിഡ്., 390 എൻ. ²⁹വാൾട്ടർ കോഫ്മാൻ, *ക്രിട്ടിക് ഓഫ് റിലീജിയൻ ആന്റ് ഫിലോസഫി* (ന്യൂയോർക്ക്: ഹാർപ്പർ & സൺസ്., 1958), 111. ³⁰കാന്റ്, “ക്രിട്ടിക് ഓഫ് പ്യൂയർ റീസൺ,” 255.

³¹ഇബിഡ്., 254. ഇതിൽ ഉള്ള കോസ്മോളജിക്കൽ വാദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ് 1 നോക്കുക. നിലനില്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചതാണ് കോസ്മോളജിക്കൽ വാദം. കാന്റർബറിയിലെ ആൻസേമിന്റെ ചിന്തയനുസരിച്ചു, നിലനില്ക്കാത്ത ഒരു ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു അറിയുക പ്രയാസമാണ്; അതുകൊണ്ടു, ദൈവം ഉണ്ട്. ³²ഇബിഡ്., 255. (എഫ്സിസ് ഹിസ്.)